

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-432/11 Makhoul/Rada⁽¹⁾ lub do nich podobne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290, s. 13.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Hewlett Packard Development Company przeciwko OHIM (FORTIFY)

(Sprawa T-628/14)

(2014/C 361/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hewlett Packard Development Company LP (Dallas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie R 249/2014-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FORTIFY” dla towarów z klasy 9 – zgłoszenie nr 11 771 037

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2014 r. – Jaguar Land Rover przeciwko OHIM (Kształt samochodu)

(Sprawa T-629/14)

(2014/C 361/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: F. Delord i R. Grewal, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1622/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający kształt samochodu dla towarów z klas 12, 14 i 28 – zgłoszenie nr 11 388 411

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Primo Valore przeciwko Komisji

(Sprawa T-630/14)

(2014/C 361/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Primo Valore (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: M. Moretto, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie rozporządzenia nr 999/2001⁽¹⁾ i rozporządzenia nr 178/2002⁽²⁾ oraz naruszyła ogólne zasady niedyskryminacji i proporcjonalności, nie przedkładając pod głosowanie komitetowi regulacyjnemu na podstawie procedury przewidzianej w art. 5a ust. 1–4 decyzji 1999/468/WE propozycji działań mających na celu ponowne zbadanie załącznika V nr 2 do rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z którym określony materiał niebezpieczny pochodzący z państw członkowskich Unii Europejskiej należy usunąć i zniszczyć, nawet jeśli dane państwa członkowskie zostały uznane za państwa o znikomym ryzyku BSE (gąbczastych encefalopatii bydła);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący obowiązku działania, który ciąży na Komisji na podstawie art. 8 ust. 1 zdanie ostatnie w związku z art. 5 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 999/2001 i z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 178/2002, a także na podstawie art. 7 ust. 2 zdanie drugie tegoż rozporządzenia oraz art. 23 i 24 rozporządzenia nr 999/2001.
 - Strona skarżąca podnosi w powyższym względzie, że na podstawie wymienionych powyżej przepisów na Komisji ciąży obowiązek ponownego zbadania czasowego odstępstwa wprowadzonego w Załączniku V nr 2 do rozporządzenia nr 999/2001 i przedstawienia komitetowi regulacyjnemu na podstawie procedury przewidzianej w art. 5° decyzji nr 1999/468/WE propozycji działań mających na celu zmianę wspomnianego Załącznika V. Ma to służyć zapewnieniu poszanowania międzynarodowych norm zdrowotnych przyjętych przez OIE [Międzynarodowy Urząd Chorób Odzwierzęcych], które nie przewidują sporządzenia wykazu określonego materiału niebezpiecznego dla państw takich jak Włochy, które zostały uznane za państwa o znikomym ryzyku, to jest państwa o najniższym ryzyku w międzynarodowej klasyfikacji przyjętej przez OIE.
2. Zarzut drugi dotyczący obowiązku działania, który ciąży na Komisji na podstawie zasady niedyskryminacji, art. 7 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 178/2002, a także art. 23 i 24 rozporządzenia nr 999/2001.
 - Strona skarżąca twierdzi w powyższym względzie, że na podstawie zasady i przepisów przytoczonych powyżej, skoro OIE stwierdził w maju 2008 r., w maju 2011 r., w maju 2012 r. i w maju 2013 r., że niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym Włochy, mogą zostać uznane za państwa o znikomym ryzyku BSE, Komisja była zobowiązana dostosować uregulowanie w świetle tych nowych danych i ponownie zbadać odstępstwo, o którym mowa w Załączniku V nr 2 do rozporządzenia, aby zapewnić poszanowanie zasady niedyskryminacji. Wspomniane odstępstwo przewiduje bowiem z jednej strony różne traktowanie podobnych sytuacji, mianowicie sytuacji producentów z państw Unii i sytuacji producentów z państw trzecich, które zostały uznane za państwa o znikomym ryzyku BSE. Z drugiej strony przewiduje ono takie samo traktowanie różnych sytuacji, mianowicie sytuacji producentów z państw członkowskich Unii, które zostały uznane za państwa o znikomym ryzyku BSE, i sytuacji producentów z państw członkowskich Unii, które nie zostały uznane za takie państwa.